

ע"פ 1153/15 - מוסיה קסאי נגד מדינת ישראל, פלונית, פלונית

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1153/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון

המערער: מוסיה קסאי

נ ג ד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית
3. פלונית

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ירושלים
מיום 12.01.2015 בתפ"ח 37976-06-13

בשם המערער: עו"ד מיכאל עירוני; עו"ד עמנואל הדנה

בשם המשיבה 1: עו"ד שאול כהן

בשם משיבות 2-3: עו"ד יקבה קאסה

פסק-דין משלים

עמוד 1

השופט נ' הנדל:

1. המערער הורשע בעבירת רצח בכוונה תחילה, נדון למאסר עולם וחויב בפיצוי כספי בסך של 250,000 ש"ח לאם נפגעת העבירה וסך של 200,000 ש"ח לאחותה. ביום 6.10.2016 נתנו פסק דין חלקי בתיק, ובו דחינו את הערעור על הכרעת הדין. עוד הורינו כי ההכרעה בערעור על סכום הפיצוי שנפסק לחובת המערער תידחה עד לאחר מתן פסק הדין בדנ"פ 5625/16 אסרף נ' טווק (להלן: עניין טווק) שעסק בשאלת תקרת הפיצוי הסטטוטורית הקבועה בסעיף 77(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 - הרלוונטית גם לערעור שלפינו.

ההכרעה בעניין טווק ניתנה ביום 13.9.2017. לאחריה הגישו הצדדים את עמדותיהם ביחס לתחולת ההלכה שנפסקה שם על ענייננו וטענו גם לעניין גובה הפיצוי שיש לפסוק לחובת המערער בנסיבות העניין. המדינה והמערער הסכימו כי הלכת טווק חלה גם על ענייננו, אולם נחלקו בשאלת גובה סכום הפיצוי שיש להטיל בנסיבות העניין. המדינה טענה כי יש להעמידו על סך של 258,000 ש"ח, כגובה התקרה הקבועה בחוק. המערער סבור כי מדובר בעמדה מחמירה, וכי יש להפחית משמעותית את סכום הפיצוי. באת כוחה של משפחת נפגעת העבירה טענה, באמצעות באת כוח המדינה, כי יש להותיר את גובה הפיצוי כפי שנפסק בבית המשפט המחוזי, דהיינו לפי קו זה אין תחולה להלכת טווק על נסיבות העניין. להשלמת תמונת הטיעונים נזכיר כי כפי שתואר בפסק הדין החלקי - הצדדים חלוקים גם בדבר השאלה האם אמה של נפגעת העבירה, שזכתה לחלק מדמי הפיצוי היא אכן אמה. המערער טוען כי עניין זה לא הוכח כדבעי.

2. נפתח עם הטענה האחרונה, בדבר זהותה של מי שהציגה עצמה כאם המנוחה, ומסרה את דבריה באמצעות אחות המנוחה, שהעידה בהליך קמא. המערער טען בעיקרי טיעונו כי ככל שידוע לו לא מדובר באם המנוחה. דא עקא, אחות המנוחה העידה כי מדובר באם המנוחה, והמערער לא חקר אותה על כך ולא הציג ראיה הסותרת עדות זו או התומכת באופן אחר בטענתו. אין אפוא עילה להתערב בהכרעה לפיה מדובר באם המנוחה, הזכאית לפיצוי בגין הרצח שביצע המערער.

3. אשר לגובה הפיצוי, בני משפחת המנוחה ביקשו כי לא תהיה הפחתה בשיעורו. ואולם - וכפי שהוסכם גם על באת כוח המדינה - לפי הלכת טווק גובה הפיצוי המקסימלי לפי סעיף 77(א) לחוק העונשין מתייחס לכלל נפגעי העבירה, ולא לכל נפגע ונפגע. לאמור, אין בסמכותו של בית המשפט בהליך דנן לפסוק פיצוי בגין מות המנוחה בשיעור העולה על סך של 258,000 ש"ח. אעיר עוד כי גם לפי חוות דעתי בעניין טווק אין הצדקה, בנסיבות העניין, לחרוג מסכום זה, שכן לא מדובר בבני משפחה שהם ילדים קטינים של המנוחה, שפרנסתם עליה. מנגד, אין מקום להיעתר לטענת המערער לפיה הסכום של 258,000 ש"ח מבטא עמדה מחמירה, כי הוא לא מתחשב מספיק במצבו הכלכלי או כי האינטרס הציבורי ייפגע באופן כלשהו מפסיקת פיצוי בסכום זה. אמנם זהו סכום התקרה לפי החוק, אך המקרה מפליג בחומרתו. המערער ביצע מעשה רצח מתוכנן ואכזרי. הוא רצח את המנוחה באמצעות דקירות סכין רבות. אחותה של המנוחה הגיעה מארצות הברית כדי להעיד על הנזק שנגרם לה ולאם המנוחה. דומה כי אין צורך להכביר במילים ביחס לתוצאותיו של רצח טרגי מעין זה על בני משפחה קרובים של קרוב רצח. יש להורות אפוא כי סכום הפיצוי יעמוד על 258,000 ש"ח, מתוכם סך של 110,000 ש"ח לזכות אחותה של המנוחה וסך של 148,000 ש"ח לזכות אם המנוחה. חלוקה זו תואמת את המתווה היחסי שקבע בית המשפט המחוזי לעניין אופן חלוקת הפיצוי בין שתי קרובותיה של נפגעת העבירה.

4. סוף דבר, אציע לחבריי לקבל את הערעור על גזר הדין באופן חלקי, כך שסך הפיצוי שבו יחויב המערער יעמוד על יעמוד על 258,000 ש"ח, מתוכם סך של 110,000 ש"ח לזכות אחותה של המנוחה וסך של 148,000 ש"ח לזכות אם המנוחה.

ש ו פ ט

השופט י' דנציגר:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת ע' ברון:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

הוחלט כאמור בפסק דינו המשלים של השופט נ' הנדל.

ניתנה היום, כ"ב בטבת התשע"ח (9.1.2018).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט